LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovana ministrska ekipa, spoštovani gospod premier.
Bom začel kar s citatom: "Državna lastnina je lastnina, ki pripada ljudstvu oziroma državljanom, ne pa vladi, političnim strankam ali interesnim skupinam. Država je preko Vlade, zgolj njen zastopnik ali agent, zato vlada nima diskrecijske pravice nad državno lastnino, pač pa nosi skrbniško odgovornost." Naj vas presenetim, ne gre za citat iz programa Združene levice ampak iz smernic OECD za upravljaje družb v državni lasti. Hkrati pa so to načela po katerih smo v Združeni levici predlagali spremembe Zakona o slovenskem državnem holdingu, ki ga je Vlada prejšnji teden, brez resne obravnave in brez resnih argumentov povozila.
Če na kratko obnovim za kaj je šlo; 1. – naša novela bi upravljanje z državnim premoženjem vnesla, da bi zaposleni v državnih podjetjih pridobili pravico do soupravljanja v slovenskem državnem holdingu, ki jim pripada po Ustavi in zakonu. 2. – po zgledu Avstrije in Francije bi o vsaki večji privatizaciji odslej moral posebej odločati Državni zbor. In 3. – politika prejemkov v SDH bi se omejila po določbah tako imenovanega Lahovnikovega zakona.
Ta predlog ni radikalen, narejen po zgledih iz tujine in ne nazadnje tudi po smernicah OECD na katere se Vlada tako rada sklicuje, želeli smo ponuditi kompromis. Ta predlog privatizacije namreč ne bi ustavil bi pa bistveno prispeval k njeni premišljenosti, strateškosti in odgovornosti razpolaganja z državnim premoženjem, kar so, gospod premier, ne nazadnje vaše ključne predvolilne obljube.
Ko smo zakon predstavili v Državnem svetu prejšnji teden so to razumeli. Delavska stran in del lokalnih skupnosti so ga podprli, kapitalska stran, stran delodajalcev pa je sicer glasovala proti ampak z jasnim pridržkom, da so absolutno pripravljeni podpreti tisti del zakona, ki govori o obveznem soglasju Državnega zbora pri prodaji večjih naložb.
Zato me, gospod premier, zanima vaše stališče. Zakaj niste bili pripravljeni podpreti tega predloga, če je očitno v veliki meri sprejemljiv celo za kapitalsko stran? Zakaj nočete v Slovenijo vnašati dobrih praks iz Avstrije, Nemčije in Francije? Zakaj se tako bojite soodločanja zaposlenih, če pa je to v Sloveniji ustavna pravica in ne nazadnje, v čem je problem, da nočete sprejeti določbe, da bi moral k vsaki večji privatizaciji dati soglasje Državni zbor, če pa je to ustaljena praksa v državah po katerih se tako radi zgledujete. In prosim, ne odgovoriti da je to zato, ker pripravljate strategijo, saj tudi v teh državah prav takšne strategije, kot jo vi pripravljate, imajo.
Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odgovarja predsednik Vlade, dr. Miro Cerar.

DR. MIROSLAV CERAR: Spoštovani gospod poslanec, najprej glede začetnega citata, ki ste ga omenili; ta citat ste navajali kot utemeljitev za vaš predlog tudi pred Odborom za finance in monetarno politiko in ne rečem da ne gre za vprašanja ali se strinjam s tem citatom ali ne ampak gre za to, da s tem citatom zavajate in da z njim izrabljate institut OECD in njihove smernice, kajti smernice tega citata ne vsebujejo pač pa gre le za del uvoda oziroma predgovora k slovenskemu prevodu smernic, ki ga je zapisala profesor, ki je hkrati tudi podpisnike Peticije proti privatizaciji, dr. Andrej Rus namreč. Pri tem je nekoliko prirejen tudi citat saj med drugim navaja, da državna lastnina ni le last Vlade ampak tudi političnih strank ali interesnih skupin. Tako da, toliko o tem.
Sicer pa glede predloga za spremembo zakona naj pojasnim da je Vlada temu vprašanju podala utemeljeno pisno mnenje, ki je bila sicer odklonilna do vseh predlogov, kar pa še ne pomeni da Vlada ni naklonjena morebitnim spremembam zakona, če bi te vodile k izboljšanju korporativnega upravljanja družb v državni lasti. Dejstvo je, da v Sloveniji absolutno preveč menjamo koncepte upravljanja družb v državni lasti, da zato nimamo nobene tradicije in kontinuitete in tudi nerazvite politične kulture na temu področju, zato se z državami, ki so bile omenjene zelo težko

primerjamo. Republika Slovenija nima zgledne zgodovine upravljanja, kot jo imajo recimo države Avstrija, Nemčija, Francija, ki so tudi ustanovne članice OECD. Slovenija se je tej organizaciji pridružila šele leta 2010 in še ni uveljavila praks korporativnega upravljanja družb v državni lasti, ki jih ustanovne članice razvijajo in se po njih ravnajo že štiriinpetdeset let.
Slovenija je imela v petih letih članstva v tej prestižni organizaciji gospodarsko najbolj razvitih držav že štiri različne sisteme upravljanja kapitalskih naložb, lahko pojasnim v nadaljevanju ampak to kaže na neko totalno diskontinuiteto in nezmožnost, da bi mi prišli do nekega, bi rekel stabilnega upravljanja in to je tisto za kar si ta vlada zdaj prizadeva.
To stanje je prepoznal tudi OECD, ki nam je navkljub potrditvi članstva za ureditev sistema korporativnega upravljanja družb v državni lasti v izpolnitev naložil pet konkretnih priporočil za izboljšanje sistema tega upravljanja. In z zadovoljstvom vam lahko povem, da je Slovenija tudi s pomočjo zakona, ki smo ga sprejeli in njegove implementacije v zadnjem letu dni dosegla nivo korporativnega upravljanja, ki je zadostil kriterijem OECD. Do tega cilja nam zdaj manjka samo še sprejem strategije upravljanja kapitalskih naložb države za katero vi ne želite, da jo omenjam. Zaradi tega je naš primarni cilj zdaj, da seveda ta hip v celoti uveljavimo strategijo upravljanja in do takrat ne sprejemamo nekih sprememb zakona, kajti s tem bi spet povzročili diskontinuiteto motnjo v sistemu, ki smo ga končno vzpostavili do te mere, da počasi lahko tudi s pomočjo te vlade in posledično Državnega zbora postane nek stabilni dejavnik v uveljavljanju torej korporativnega upravljanja in spodobnega ravnanja z državnim premoženjem. In uveljavitev in trdnost predpisanega sistema je tako pomemben tudi zato, ker je po mnenju Evropske komisije in OECD zelo dober. Se pravi ni to samo naše mnenje ampak tudi mnenje teh dveh pomembnih teles. Šele takšna kontinuiteta nam bo dovolila razmišljanje o predlogih za morebitne spremembe zakona za katere bo v utemeljenih primerih seveda tudi ta vlada. Spreminjanje zakona v času teh dveh ključnih procesov, torej imenovanja članov nadzornega sveta SDH in omenjene strategije, ki jo sprejemamo pa bi bilo se gotovo neresno in neodgovorno in tudi škodljivo za Slovenijo. To so očitno prepoznale tako koalicijske kot tudi opozicijske stranke, saj so njihove članice in člani na Odboru za finance in monetarno politiko vsi glasovali / znak za konec razprave/ proti vašemu predlogu za spremembo zakona, glasovanje je bilo 17 proti in 1 za, enako pa je bilo tudi v Državnemu svetu, ki ni podprl vašega predloga.
Tako da naj končam še z dvema zadevama. Omenjate 75. člena Ustave. Res je, tam je določena pravica do delavcev pri soupravljanju, vendar na način kot pogoj kot jih določa zakon in ne Ustava kot takšna, torej tu moramo zakonsko / znak za konec razprave/ pravice. Glede privatizacije Telekoma naj pa samo omenim, da so bili zaposleni pač zaenkrat vključeni v prodajni postopek v smislu tega, da so imeli možnost na več sestankih pojasniti svoja stališča… / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za dopolnitev odgovora oziroma za postavitev zahteva za dopolnitev odgovora ima besedo Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala lepa.
Najprej glede citata, ki ste ga izpodbijali bom ponovil njegov prvi del. Državna lastnina je lastnina, ki pripada ljudstvu oziroma državljanov, ne pa vladi, političnim strankam in interesnim skupinam. Zdaj ne razumem gospod premier kaj želite z izpodbijanjem tega citata nam povedati. Da po vašem mnenju državna lastnina ne pripada državljanom ampak vladi, političnim strankam in interesnim skupinam, če sem to zdaj prav razumel? Tukaj bi prosil za pojasnila kaj točno je narobe s tem citatom oziroma s katerim delom tega citata se ne strinjate.
Drugič pa ko govorite o diskontinuiteti in naporih vaše vlade v privatizacijskih postopkih bi pa odgovoril naslednje. Res je, ta vlada doslej izvaja eno izmed najobsežnejših

privatizacij. Govorimo o prodajah Pivovarne Laško, Adria Airways, Radenske, Telekoma, Cinkarne Celje in tako dalje. In te privatizacije ne potekajo transparentno, demokratično, odgovornost, strateško kot ste obljubljal pred volitvami, ampak potekajo tako rekoč čez noč in proč od oči javnosti. Naša novela zakona, ki smo jo predlagali, bi stvari napravila zares transparentne, odgovore in demokratične. Kot sem že prej poudaril smo v noveli prenašali najboljše prakse iz evropskih držav v slovenski pravni red, zato me zanima, če mi lahko odgovorite, lahko tudi z da ali ne, vsaj na ta del. Ali bi bili glede na to, da je bil cel Državni svet pripravljen podpreti določbo o obveznem soglasju Državnega zbora pri privatizacijah nad 50 milijonov evrov, ali bi bili vi pripravljeni podpreti vsaj ta del zakona? Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Odgovor dopolnjuje predsednik Vlade. Dr. Miro Cerar.

DR. MIROSLAV CERAR: Spoštovani poslanec!
Če pravite, da je za vas ključen citat, da državna lastnina pripada ljudstvu, potem seveda se vračate v čas tako imenovane družbene ali neke nove kategorije, ljudske lastnine. Jaz bi vas opozoril, da smo to pravzaprav predelali skozi desetletje, dve in ugotovili, da se z razumljivimi razlogi oddaljujemo takšnih ureditev kot so bile v prejšnjem sistemu in smo prešli v normalne kategorizacije lastnine, ki jih poznajo vse ureditve v Svetu ne pa v tisto v kateri se vi želite vračati in je bila pač žal kljub dobrim namenom disfunkcionalna.
Kar se tiče transparentnosti postopkov privatizacij. Torej to, da se vodi najobsežnejša privatizacija doslej, je pač odločitev tega Državnega zbora iz prejšnjega mandata in jaz sem pač zavezan tako kot vi, da to spoštujemo.
Kar se tiče pa tega, ali so bile transparentne ali ne, jaz mislim, da nimate prav. Mislim, da so potekale po postopkih kot so predvidene. Če pa imate seveda utemeljene razloge, ki govorijo drugače, pa imate na voljo vsa pravna in druga sredstva, da to dokažete. Zaenkrat jih očitno niste še uporabili in dvomim, da bodo glede na to kaj govorite uspešno, ker kar pavšalno povprek ocenjujete vsako privatizacijo za slabo, ne transparentno. To enostavno ne drži.
Kar se tiče pa vprašanja, ali naj Državni zbor, seveda bo tisti, ki naj dokončno odloči o vsaki večji ali pomembnejši privatizaciji, pa sem do tega vprašanja odprt. To se mi zdi demokratično legitimno zastavljeno vprašanje. Ne nazadnje vemo, da bo strategija upravljanja sprejeta v Državnem zboru in zato je ravno sedaj v javni razpravi, Vlada je pripravila osnutek, jo dala v javno razpravo, ga strokovno utemeljila in imamov vsi vi, jaz in ostali možnost, da te predloge dajemo, in če bo spoštovani Državni zbor ocenil, da je temu tako, da je takšna njegova kompetenca nujna, jo bo pač enostavno vključil v strategijo. Tako, da to je zadeva, ki je stvar diskusije.
Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Luka Mesec ima besedo za postopkovno zahtevo, da se na naslednji seji opravi razprava o odgovoru.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala lepa.
Glede na to, da predsednik Vlade očitno meni, da državna lastnina ne pripada državljanom, ampak Vladi, političnim strankam in interesnim skupinam, predlagam da o tem resno opravimo razpravo.